

Han ved saa godt som nogen, hvor fortvivlede Forholdene er netop i denne By, og jeg synes, at han trods Partiskel burde være med til at gøre et energisk Arbejde for at faa baade Stat og Kommune i Gang med alt, hvad der kan udrettes for at bøde paa disse Forhold. Det er let for det ærede Medlem og for mig, der ikke er underkastede deulykkelige Forhold, som de husvilde lider under, at tage lidt overlegent paa Sagen, men de Hundreder af Mænd, Kvinder og Børn, som skal leve under disse Forhold, ser anderledes paa Tingene og sætter neppe Pris paa den teoretiske Vrangvillie, som han lægger for Dagen, naar disse Sager kommer for. Jeg vil, som sagt, paa min Gruppes Vegne anbefale dette Forslag til Vedtagelse.

la Cour: Med Hensyn til Boligkommissionen kan jeg henholde mig til, hvad det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) og det ærede 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) har udtalt, det er ogsaa min Anskuelse. Naar jeg har begæret Ordet, er det for at fremdrage en Betragtning, som er gjort gældende af et af Kommissionens Medlemmer, Warming — saa vidt jeg ved Kommissionens Formand —, uden at den dog er blevet optaget i Lovforslaget. Der staar i Bilag 1: Ligeledes kunde Warming ønske, at Kontoret, naar det var konstateret, at Efterspørgselen efter Lejligheder var større end Tilbudet, havde Ret til at nægte Lejemaal til tilflyttende (fra Provinsen eller Udlandet), som ikke af Hensyn til deres Erhverv el. lign. var henviste til netop denne By.

Jeg synes, at man ved en saadan Fremgangsmaade for en stor Del maatte kunne afhjælpe Bolignøden. Som man ved, tiltager Folketallet i København i Forhold til det øvrige Land med en meget stor Procent. Saaledes var Forøgelsen fra 1906—11 $6\frac{1}{2}$ pCt., for Frederiksberg var den 12 pCt., men Frederiksberg og København kan man vel omtrent regne sammen, jeg har ikke regnet det ud, men Procenten vil vel altsaa blive omtrent $9\frac{1}{2}$, medens Forøgelsen for Købstædernes Vedkommende kun er $7\frac{1}{2}$ pCt., og for Landets Vedkommende 5 pCt. Det viser, at Købstæderne har en voldsom Tiltrækningskraft, dels for Folk, der ikke har Arbejde længere i Landdistrikterne, og dels for Folk, som søger ind til de Behageligheder og maaske bedre Erhvervs- og Lønningsvilkaar, som Byerne byder paa. Jeg synes, at der kunde være nogen Grund til, hvis vi skal have

Lovforslaget gennemført, at tage denne Udtalelse af Warming op og give Kommissionen Bemyndigelse til i Tilfælde af Bolignød at nægte de Folk, som ikke virkelig har Ærinde og selvstændigt Arbejde i Byerne, men rejser derind af Lyst, og fordi de vil henleve deres Alderdom der, Adgang til Købstæderne. At Folk drager til Købstæderne i stor Mængde, vil fremgaa af følgende Tal: Københavns Indbyggerantal var i 1911 462,161, og af dem var kun 250,000 fødte i København, der var fra Landdistrikterne kommet 100,000, fra Provinsbyerne 66,000 og fra Udlandet 29,000. Man vil altsaa se, at der er en stærk Indflytning til København, og det samme er Tilfældet for Provinsbyernes Vedkommende. Provinsbyerne havde en Befolkning af 550,000, deraf var 280,000 fødte i Provinserne, kun 18,765 i København, men 219,000 i Landdistrikterne og 18,000 i Udlandet. Naar vi saa gaar til Landet, er det 1,410,000 i 1911, men der er kun modtaget fra København 39,500, fra Provinsbyerne 84,000 og fra Udlandet 31,000. Vi har ude paa Landet en Mængde Huse, der staar tomme, fordi Arbejderne flytter derfra og herind, og vi mangler i høj Grad Arbejdskraft paa Landet. Arbejderne vil herind, muligvis kan man faa bedre Lønning her, men der er ogsaa mere Arbejdsløshed, saa det kan vel komme ud paa eet. Men naturligvis er der flere Behageligheder i Byen end paa Landet. Naa, jeg vil gerne anbefale Kommissionen, hvis den kommer til at arbejde videre paa Sagen, da at tage det Spørgsmaal op, om der ikke kunde være nogen Grund til under Forhold, hvor der er Bolignød, at nægte en Del at flytte ind til Købstæderne.

Indenrigsministeren (Rode): Den indledende Tale, som det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) holdt, lovede ikke godt for denne Sags Behandling, hvis det skal gaa, som det konservative Folkepartis Ordfører taler, men det gaar jo ikke altid saaledes, som Ordføreren taler, og jeg ved ikke, om ikke det ærede Medlems Parti og de øvrige Medlemmer af dette høje Ting har det Indtryk, at det ærede Medlem efterhaanden overfor disse Spørgsmaal arbejder sig ind i en Synsmaade og Betragtning, som ellers ligger hans rolige og sunde Natur meget fjernt. Hans Tale i Dag gjorde et lidt sygeligt Indtryk paa mig. Det ærede Medlems Udtalelser om Nybygninger og om, at jeg ved at ville drage dem med ind under Loven ved denne Lejlighed havde gjort Ulykker, forstaar jeg ikke, for saa vidt som jeg slet ikke kan se, hvad det er, der